

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: BBB40421

Besvarelse af spørgsmål nr. 103 af 28. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 103:

”Vil ministeren nøje redegøre for lovforslagets forslag om telefonaflytning og redegøre for, hvorledes personer der ikke er mistænkte, men som alligevel aflyttes, fordi de f.eks. ejer telefoner, som den mistænkte aflyttes på, får underretning om, at der er foretaget aflytning?

Vil ministeren nøje redegøre for forskellen i reglerne for underretning til personer, der er mistænkte og som der er afsagt kendelse om, og personer, hvis telefoner aflyttes, fordi de på en eller anden måde ringer fra eller til de telefoner, der aflyttes?”

Svar:

For så vidt angår § 2, nr. 4, i lovforslaget vedrørende kendelse ”på person” ved telefonaflytning og teleoplysning henvises der til pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget samt til besvarelsen af spørgsmål nr. 4.

Med hensyn til spørgsmålet om underretning om telefonaflytning – herunder til personer, der ikke er mistænkte – henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 102.